

Dels joves el futur. Dels joves la

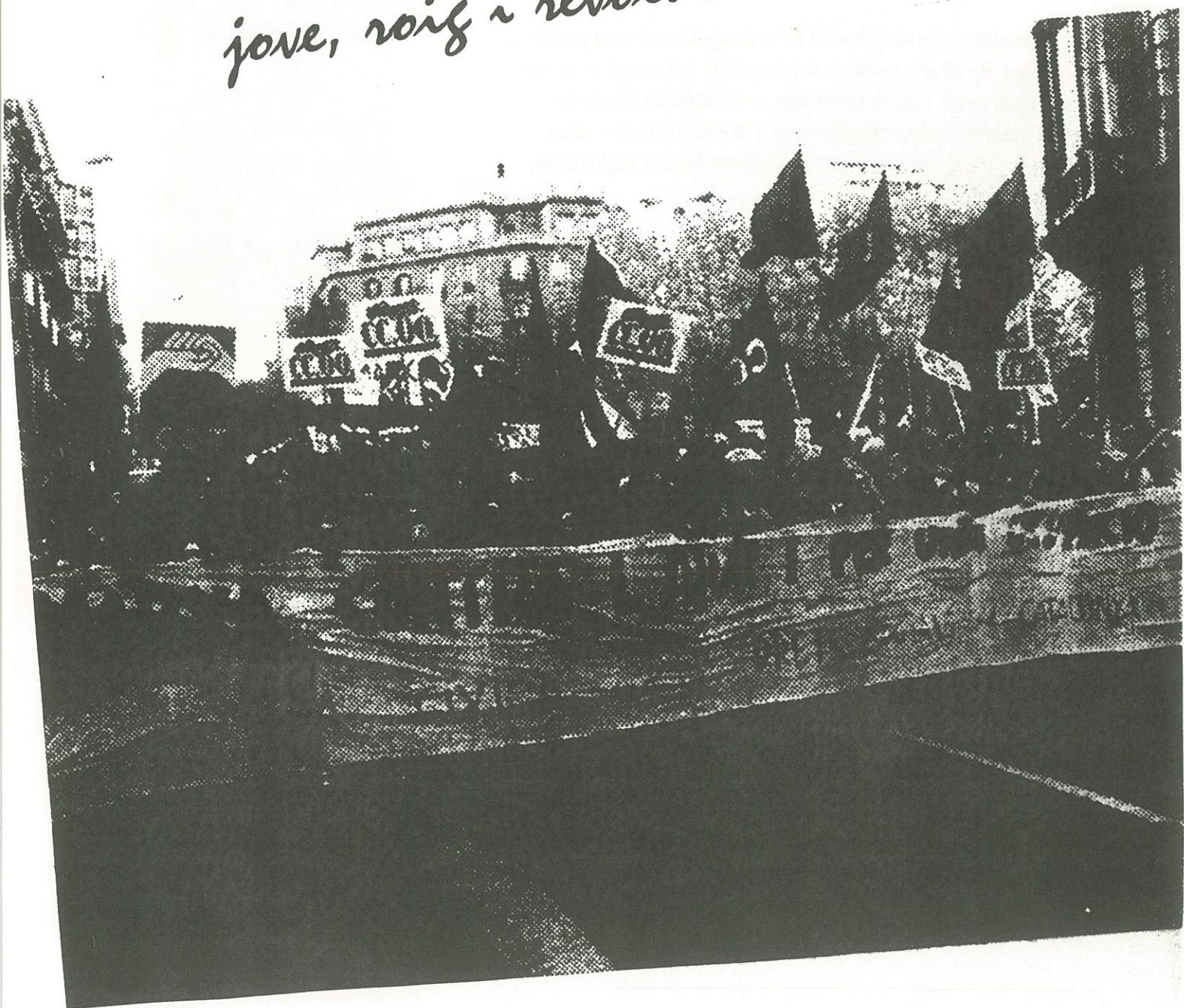
revolució

Num. 4 Segona Etapa Organ central dels Col·lectius de Joves Comunistes Maig 1996

Si no aneu amb compte, els mitjans de comunicació faran que odieu els oprimits i estimen els opressors. Malcolm X

Preu: 100 pts.

*1er de maig
jove, roig i revolucionari!*

Editorial

Un any més, la nostra jornada de lluita reivindicativa es veu enmarcada en un context cada volta més desfavorable pels interessos de la classe treballadora.

Venen temps durs, de dretes i de retallades, unes rera d'altres, de despeses socials. Els temps que hem tingut fins ara també ho han estat, però els que venen encara seran més durs.

L'actuació de les dretes europees, del neoliberalisme, ens està situant cada vegada en una situació més dura, de la que només podrem sortir-nos a cops de lluita.

A Catalunya, Convergència i Unió aplicarà una política restrictiva de drets socials tot seguint les exigències de Maastrich, amb conseqüències previsiblement molt desfavorables pels treballadors i treballadores, més atur, més precarització, més explotació; en definitiva, més injustícia.

El neoliberalisme al conjunt de l'Estat té l'expressió del Partit Popular, a les files del qual, cal no oblidar-se, es troben amplis sectors sociològicament hereus del franquisme.

Davant del cru panorama que s'apropa cal organització, lluita i mobilització per impulsar l'alternativa. En aquest context, cal felicitar-se del resultat de la marxa contra l'atur per l'ocupació digna.

Aquest 1 de Maig del 1996, avui més que mai, ha de continuar sent roig i revolucionari. El sistema ens nega el futur i, mentre cada any hi ha més precarietat, atur i explotació, les empreses segueixen augmentant els seus beneficis.

Sense resposta col·lectiva no hi haurà més opció que la resignació, i els comunistes ni volem ni podem resignar-nos.

Per un 1 de Maig combatiu, roig i revolucionari, visca la Classe Obrera !!!

SUMARI

Treball

ETT's, una lluita oberta,
p.3

Marxa contra l'atur,
p. 4

Antifeixisme

la bruïxola de l'horror
p. 5

Cultura

Festa Avant jove p. 6

Teatre p. 7

ETT's Una lluita oberta

En el curs de les darreres setmanes i coincidint amb la Marxa contra l'atur, la JC ha engegat la campanya QUE NO T'ATURIN!!, reivindicant millors condicions d'accés al mercat laboral per milers de joves al nostre país, que avui pateixen les conseqüències dels diferents ajustos neoliberals.

Un dels principals eixos d'aquesta campanya, ha consistit en denunciar les conseqüències de la Reforma Laboral, que el PSOE i les forces de la dreta van aprovar en la darrera legislatura -veritable exemple de pinça contra els joves-, i que suposà la reforma dels drets laborals, la formulació de nous tipus de contractació que han donat

peu a més precarietat i més frau. Però la Reforma Laboral significa, també, la retallada de competències a l'INEM i la legalització de les agències de col·locació privades, les ETT's (empreses de treball temporal). Aquestes empreses, més de 300 a tot l'Estat Espanyol, s'han especialitzat en ser els mercaders del patiment de la joventut aturada.

Els seus mètodes són senzills: a partir d'una bossa de persones inscrites prèviament a l'ETT, i després d'una entrevista personal, on no es tallen a l'hora de preguntar-te sobre les teves qüestions més íntimes, ofereixen els serveis de les persones inscrites a d'altres empreses. Amb una

salvetat, si l'empresa demana finalment els teus serveis, no passaràs a formar part de la seva plantilla, per tant no tindràs dret a negociar els arguments de sous, la renovació del contracte... amb la resta de treballadors, sinó que signaràs un contracte (de qualsevol tipus, de 4 hores al dia, de 2 o de 1/2 hora la setmana si cal), amb l'ett, amb un salari més baix que la resta de companys.

S'eviten així que puguis defensar els teus drets com a jove treballador/a, condemnant-nos a la soledat en el teu lloc de treball mal pagat i a la desprotecció i a la inseguretat. Exigim l'abolició d'aquests mercaders de mà d'obra, anomenats ett's, i de les

agències privades de col·locació, retornat les competències a l'INEM. En aquest marc és que la Joventut Comunista ha declarat la guerra" a les ETT's, i per això les dues primeres ocupacions pacífiques durant el mes d'abril d'aquest any a Barcelona, que tot i constarnos denúncies davant els jutjats no acabaran aquí.

Cridem a realitzar accions pacífiques però continuades per a denunciar la seva responsabilitat i complicitat en la precària situació en que es troba la joventut catalana.

**CONTRA LA
PRECARIETAT
CONTRACTES
BLINDATS!!**

MARXA CONTRA L'ATUR

Des de la Joventut Comunista feia molt de temps que veniem avançant sobre la necessitat de mobilització en front de les polítiques de dretes, de fet, un dels exemples recents el constitueix la nostra participació a les que hi han hagut els darrers mesos.

Sí, a tall d'exemple podem esmentar les mobilitzacions contra les proves nuclears franceses, les manifestacions contra la privatització de l'ensenyament i pel treball digne, contra la precarització, l'aturi i l'explotació.

Entenem que després de la marxa contra l'atur, la joventut catalana comença a articular un fort moviment de resposta per combatre el projecte socioeconòmic (Tractat de Maastrich), que la dreta econòmica i política defensa, projecte contrari als nostres anhels de democràcia, justícia i dret a desenvolupar una vida digna, independent i sense discriminacions.

És en aquest sentit que cal situar la cel-lebració de la Marxa: estem creant una primera resposta de la joventut catalana al projecte de la dreta. Un primer avís seriós a la dreta del que serà la lluita de la joventut al nostre país.

Una de les més importants conclusions que treiem de la marxa és l'amplia participació de joves, els joves tenen ganes de participar, de lluitar, hi ha capacitat, energia per organitzar la resposta.

La gent jove està tipa de sentir mentides, d'escoltar les veus dels mitjans de comunicació del sistema que pretenen fer-los creure que són els culpables de la injusta situació de la qual són víctimes.

Hem donat un seriós pas endavant de cara a comprendre que els problemes que estem patint els joves només poden ser resolts mitjançant el debat i accions col·lectives.

Cal organitzar de forma quotidiana l'alternativa a aquest sistema de valors mesquins i hipòcrites, que ens explota, ens impedeix

una formació integral i no ens permet ni accedir a una vivenda digna, ni al més gran nombre de gent possible treballar per la nostra emancipació personal i col·lectiva.

Tota l'esquerra juvenil catalana, organitzacions polítiques i socials, hem de felicitar-nos pel treball que hem realitzat. Aquest esforç conjunt ha fet més forta la nostra veu. Realment, la coordinació entre tots ha fet possible que malgrat l'interessat i vergonyós BOICOT de la premsa, l'acció hagi tingut ressò arreu de les localitats que integraven el recorregut, i a nivell nacional. Tots els grups, s'han esforçat perquè fos d'aquesta manera.

La feina duta a terme per la Mesa Cívica Central (organització social que integra diverses sensibilitats

amb la finalitat comuna de lluitar pels drets socials a Catalunya i plantar cara al neoliberalisme) i per les Meses Locals és ben destacable. S'ha creat precedent.

Molta gent per primera vegada s'ha manifestat exigint els seus drets, les organitzacions han treballat de manera coordinada y el que és més important, a moltes localitats s'ha creat -si no més potencialment- estructura.

És important indicar que els portantveus de la manifestació duta a terme el divendres 19 d'abril no van ser rebuts per cap representat de la Generalitat de Catalunya ni de l'Ajuntament de Barcelona (cas aquest darrer força greu si tenim en compte que se'n diu de l'esquerra y tots coneixem els grups que l'integren), menyspreant el parer, les angoixes i les idees de milers de persones.

La valoració global que fem és molt positiva, peròensem que el més important ve ara, cal seguir lluitant, hem d'organitzar-nos més i millor per construir l'alternativa política, social, econòmica i cultural de les esquerres a Catalunya. Un bon exemple ha de ser aquest 1 de Maig roig i revolucionari, salut i revolució!!!

Com vols que sigui el revolució?
Quins continguts t'agradaria que tingués?
Truca o escriu-nos i ens ho comentes.

Si voleu explicar les experiències del vostre col·lectiu, perquè tothom les pugui conèixer, ESCRIU-NOS

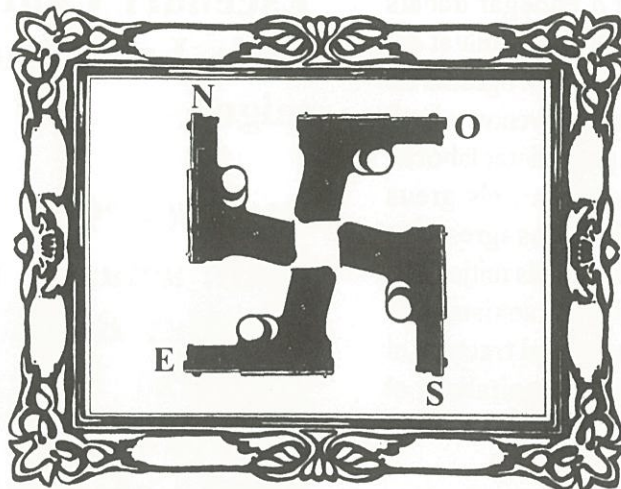
Si vols ajudar
economicsament
al revolució...
2100-3200-95
2201092962

Antifeixisme

Per tota Europa, els feixistes tornen a aixecar el cap i el braç. Començant pel Front Nacional francès de Jean-Marie Le Pen (que encapçala el Grup Tècnic de Dretes Europees), fins al reconvertit MSI italià -ara l'Alianza Nazionale de Fini- i seguint amb la Deutsche Liga i els Republikaner alemanys, els belgues del Vlaams Block, Agir i FN, els austríacs del nazi Haider i el FPÖ, els anglesos del British National Party o els veterans unionistes de Ian Paisley, els holandesos del Centrum Party, els nacionalpopulistes danesos i suecs. I a l'Europa de l'Est, en ocasions amb un perillós antisemitisme, els rumans del PUNR, els integristes catòlics polacs, els partidaris d'Ivan Csurka a Hongria, el partit del Dret a Croàcia o el propi Tudjman així com el Partit Liberal-Demòcrata de Zhirinovski. El feixisme continua present a partits, lleis, estats i comportaments d'arreu del món.

A l'Estat espanyol, els processos dels grups d'extrema dreta ha estat diferent. Després de l'estratègia de la tensió, del terrorisme i els assassinats feixistes, de les trames involucionistes i del innegable paper jugat durant el procés de la transició -per altra banda, més que controlat pel franquisme i per les classes dominants-, el feixisme espanyol inicia una llarga travessa pel desert que acabà cap a finals dels anys 90 en una relativa renovació on canvien de tàctica i s'adapten al feixisme europeu a l'ús. La nova fórmula serà avançar cap a models més europeus tipus el FN francès o el MSI (ara AN) italià, incorporant nous elements -racisme, xenofòbia, antiimmigració- al discurs tradicional (unitat d'Espanya, pena de mort, ultracatolicisme), incorporant nous actors (col·lectius marginals juvenils, el fenomen skinhead i altres derivats del futbol) i acabant amb l'aïllament respecte al neofeixisme europeu. És una etapa de crisi, de desorientació i de reorganització que encara no ha acabat. L'objectiu que cerquen és aglutinar tothom en una única organització. En aquest sentit, l'única estratègia actual del feixisme espanyol és, pura i simplement, que la victòria

del PP forci un desplaçament cap al centre que provocaria una fractura per la dreta dels sectors feixistes més reaccionaris, nostàlgics i espanyolistes i facilitaria l'emergència d'una força política d'extrema dreta. Tot i així, el feixisme espanyol encara està dividit en tres grans famílies: la nacional, la nacionalrevolucionaria i la nazi i les falses associacions culturals. Per una altra banda, l'Estat espanyol és i ha sigut un santuari de terroristes feixistes de la Internacional Negra i de nazis amb ordre de recerca i captura i és la legislació europea més permissiva, fins a la impunitat, amb el feixisme i amb els feixistes.

El feixisme que avui no està dins el rengles del PP, però, no ha passat desapercebut i aquesta darrera etapa ha tingut un balanç de crims i

múltiples pallises que es repeteixen dia rera dia i cap de setmana rera cap de setmana. Josu Muguruza, Lucrècia, Sònia, Guillem, Ricardo, David, Jesús, ... Tota una realitat a la que s'ha de fer front de forma dura i contundent.

El feixisme és un fenomen complex i caleidoscòpic i té moltes expressions encara que un únic objectiu. Els skins i neonazis, fills d'Europa i productes de la construcció de l'Europa del Capital, són només la part més folklòrica de quelcom que és a la societat encara que des de el Ministerio del Interior se'ns vulgui dir que són tribus urbanes, despolititzades i desorganitzades.

El feixisme, que és el crim dels poderosos elevat a sistema, és una expressió més de la lluita de classes. És un

instrument del capitalisme per a temps de crisi amb una funcionalitat ben definida i coneguda: destruir el potencial democràtic del moviment obrer i popular i acabar amb qualsevol procés de transformació social. El feixisme és la cara dura del capitalisme, el capitalisme sense façana, en crisi, en estat de siti. Per tant la lluita antifeixista esdevé necessàriament lluita per la superació del capitalisme.

La misèria, l'augment de l'explotació, l'atur, la pobresa, les agressions neoliberals, els murs racistes i la llei d'Estrangeria, la frustració, l'angoixa i la inseguretat està trencant i destrossant tota una generació juvenil. I em fa l'efecte que ens ho hem de replantejar absolutament tot. Davant una Amèrica Llatina torturada, una Àfrica arrasada i un món destrossat per la fam i la desigualtat només ens queda organitzar-nos per canviar el món que ens ha tocat viure. Senzill, oi? Aupa i canya antifeixista!!!

Embolica que fa fort

Relació d'alguns dels grups i organitzacions feixistes a Catalunya i l'Estat espanyol: Democràcia Nacional (DN), Alianza por la Unidad Nacional (AUN), Bases Autónomas (BB.AA.), Falange Española Independiente (FEI), Moviment Patriòtic Català (MPC), Escamots Sindicalistes, Alternativa Europea, Resistència Obrera Catalana (ROC), CEDADE (dissolta), Celulas Autónomas, Nueva Acrópolis, Joventuts d'Estat Català...

David

Guillem Agulló: Tres anys després del seu assassinat a mans feixistes, la lluita continua.

La Festa Avant 96 *Jove!*

Un any més ens trobem davant la nostra Festa. La Festa Avant Jove és un ampli espai alternatiu d'activitats lúdiques i de debat polític. Cada any s'apleguen a la festa moltes organitzacions socials i les diferents joventuts comunistes (MJCF, JCP, JRC, etc...). Si, anualment, conflueixen delegacions de les joventuts comunistes, entre les que s'hi troben la UJCE, a la festa de la Joventut Comunista a Catalunya (CJC).

Presentem un ric ventall de propostes culturals alternatives i, a la vegada, mirem d'endegar debats entorn del que ens estan fent, de la incompatibilitat del neoliberalisme amb els drets humans. Al programa de la festa tindran lloc xerrades en les que la joventut mirarà de debatre entorn a l'explotació, la precarietat laboral, l'atur, la privatització de l'ensenyament, els greus problemes per assolir una vivenda digna, les agressions neofeixistes, l'ecologia, la manipulació dels mitjans de comunicació, l'autodeterminació, el sexisme, el militarisme... Aquest any, el debat central tractarà el tema de l'expressió actual del sistema capitalista, el neoliberalisme i també el Tractat de Maastricht.

La Festa dels i les joves comunistes és la festa de la solidaritat, pretén ser un espai diferent, és a dir, ens oposem al model lúdic que preten imposar el sistema mitjançant el bombardeig constant que realitzen els mitjans de comunicació, de models de vida uniformes. Models ferotgement individualistes, frívols, avorrits i irresponsables que impulsen un lleure alienenat i acrític.

Nosaltres per contra, defensem una cultura alternativa. Una cultura popular que ens faci ser més lliures i que ens proporcioni una visió més integral i més panoràmica de les coses, tot desenvolupant un sentit més crític i constructiu de la realitat.

Aquesta festa és un exemple més de l'organització de la societat civil alternativa que propugnem els comunistes, un punt de trobada més per divertir-nos i reflexionar sobre la lluita per la construcció del Socialisme i el Comunisme al nostre país.

*Com vols que sigui el revolució?
Tens alguna suggerència?
Escriu-nos !*

Activitats de l'espai jove:

Divendres 28

20:00 Correfoc i Correaigüa.

21:00 Teatre: Monòlegs de Dario Fo.

22:30 - 1:00 Ball i percussió.

Escenari Central: Lagartija Nick, Los Planetas i Los Enemigos.

Dissabte 29

Matí: actuació infantil.

Migdia: Botifarrada popular per la Brigada 'Dolores Ibarurri'.

16:00 Cafè-JazzFunk: Meeting Point Trio

17:00 Marató de Rock: Two & The Bass?, Meeting Point Trio, Rabia Positiva, The Jodes i diversos grups.

20:00 Miting central.

21:00 Continuació de la Marató de Rock.

Escenari Central: Lucrecia i La Salseta del Poble Sec.

Diumenge 30

Matí. Actuació infantil.

Tarda. Sevillanes i música clàssica.

Escenari Central: Lax 'n Busto i Tancat per Defunció.

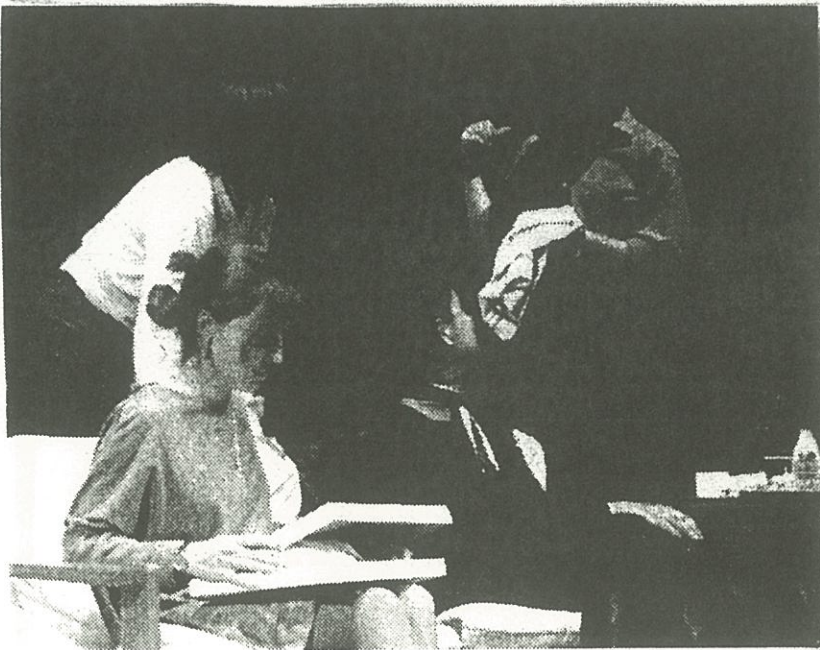
Tu no fas teatre amateur?

D'enmig de l'assaig, un cop finalitzat, se'n despunta un cap, que tot alçant-se, s'adreça cap a mi. "Ha anat bastant bé", comenta, entre complaent i capficat, en Marcel Duran director de *Al fil de la mar*, de Ramon Gomis, l'última proposta teatral d'aquesta temporada de la companyia Sotacabina Teatre. Una temporada que ha tingut dos precedents teatrals més: *La història del zoo*, d'Edvard Albee, i *El Cuervo*, d'Alfonso Sastre. La primera d'aquestes dues peces va ser dirigida per Maties Marcè i interpretada per Jaume López, els qui també se m'atansen junt amb en Marcel Duran. "Hola!- els hi dic alhora que els hi etzibo un cop de puny en forma de pregunta- ¿Què és per a vosaltres el teatre?". Tot i estar sorprès i una mica malhumorat pel to de la pregunta, Maties Marcè, encara s'atreveix a respondre'm amb cortesia i serenitat: "Per mi és el mitjà d'expressió artística a partir del qual dius com veus les coses... la vida". Els altres, en Marcel i en Jaume, més esquius, diuen que sí amb el cap, semblen estar-hi d'acord. El director de la peça d'en Gomis sembla que vulgui endur-se l'entrevista envers el seu terreny-"Ep! Què fas?", li dic- tot volent contraatacar-me amb una dura ofensiva: "No m'interessa gens el teatre

amateur perquè està en una línia molt arcaica i gens experimental. A més de veure's interpretat per actors que no donen la talla". En López se'l mira malament. Sembla que el destí hagi volgut unir-los en un dur i penós combat. Jo intervenc i dic: "Tu no fas teatre amateur?- ho dic en un to de nen repel·lent de 7 anys amb blaus als genolls, fruit de les patacades de l'hora de l'esbarjo". En Duran es tira enrera i això ho aprofita l'interpret de l'obra de l'Albee per posar-lo contra les cordes." Això és un mite! Aquesta és la imatge que en té la gent, però no es pot generalitzar. Nosaltres fem teatre amateur i presentem uns productes de bona qualitat". Hi ha un clima tens, rígid, que ben bé es podria tallar amb una godalla. Decideixo reestablir i reiniciar tan el bon clima com l'entrevista. Em decideixo a fer un balanç històric de la trajectòria del grup. De ser una companyia que sorgí com un projecte més aviat extraescolar per nens i nenes, a l'any 1981, s'ha convertit, en l'actualitat, en una peça clau capaç de decidir el futur de molts. Ja que en són bastants els qui, a partir del projecte teatral començat per Joan Morte, han descobert la seva passió pel teatre i no l'obvien com a opció de futur. Potser el debat intern dins de la companyia és el

que confronta els qui veuen possible dedicar la seva vida al teatre i els qui s'ho prenen com una enriquidora distracció. Això duu envers una situació problemàtica pel dilema que soporta: com anar cap a propostes escèniques més professionals quan la majoria dels integrants del grup no veuen el teatre com a opció de futur? La pregunta queda a l'aire...Des que J. Morte deixà el grup entorn dels anys noranta aquest va començar una difícil travesia que els duria envers l'autogestió. Ells s'han dirigit, s'han confeccionat el vestuari, l'escenografia, han interpretat, s'han produït..., però potser ara és l'hora de tomar a fixar un referent constant en la direcció del grup. "Veig aquesta època molt positivament, però ha de ser només un període concret. Ara necessitem

que algú altre ens dirigeixi per tal de fer-nos veure altres formes de fer teatre", això és el que pensa Marcel Duran. Encara que no creuen que el futur del grup hagi de passar forçosament per la figura del nou director. El que sí és forçós és que els components del grup n'aprenquin cada cop més per tal d'intentar fer uns muntatges cada cop més professional. Es en aquesta línia per la que aposta en Maties Marcè. Tot i que la sortida envers el teatre professional "sigui molt difícil- com argumenta en Marcel- perquè les estructures teatrals, i culturals, del país resten massa hermètiques a les propostes o a les possibilitats dels grups amateurs". La conversa sembla molt més reposada que de bon començament, on els ànims de tots semblaven ben calents.

per acabar...

Castelldefels...

El passat dissabte 13 d'abril, la joventut comunista de Castelldefels va organitzar una nit de rock pel dret al treball en suport a la marxa contra l'atur. Hi van passar prop de 400 joves i la festa es va desenvolupar més que satisfactòriament, tot un èxit d'un col·lectiu jove que comença a posar fi al seu període de rodatge. Bon rotllo i bona feina. Endavant!!!

Badalona...

En els darrers mesos s'ha consolidat en col·lectiu de joves comunistes, el nucli de joves militants i simpatitzants de la joventut comunista de Badalona. En el temps que porten treballant com a col·lectiu de la JC ja han dut a terme una important campanya informativa, agitativa i propagandística. D'altra banda, han treballat el tema de la marxa i s'han organitzat per lluitar pels drets de la joventut, col·laborant amb altres organitzacions juvenils, polítiques i socials. La Joventut Comunista segueix avançant.

Rebel·lió a la granja

Sembla que les vaques angleses estan com una cabra, realment, n'hi ha per tornar-se mico. Això sí, allò que és realment preocupant és que alguns anglesos que n'han menjat els ha donat per començar a fer l'indio i el govern britànic no se'n sap avenir. A més, les autoritats comunitàries han clamat al cel i s'han afanyat a tancar les fronteres, no fos cas que un altre espectre -ni que sigui l'espectre de Jacob-, torni a planar damunt d'Europa. I tot això perquè les vaques encomanen un virus que se't fica al cap i et deixa el cervell com una esponja.

Així doncs, les autoritats sanitàries ha advertit tothom que el consum de vaca boja pot provocar tota mena de capteniments encaparrats i malatisos. Per acabar-ho d'adobar, els experts en la matèria han dit que la síndrome de Jacob -que és com es diu això de les vaques-, va ser descrita per primera vegada entre els indígenes de Papua Nova Guinea. Com és ben sabut per tothom, aquesta és una gent primitiva i incivilitzada que fornica a tort i adret i que té l'antropofàgia com esport nacional; ben bé com els negres de l'Àfrica, o encara pitjor. Primer va ser la SIDA, després l'Èbola i ara les vaques boges, si no ens afanyem a tancar les fronteres ves a saber què més ens pot arribar de Sud. Els anglesos ja ho comencen a tenir clar, o si més no, això sembla.

Tot plegat, sembla una autèntica catàstrofe. Els productors de carn argentina ja es freguen les mans. McDonalds anuncia que la carn que ven és espanyola; alelluia!. Allò que hi ha al mig dels entrepanes rodons és carn!. Això pot ser la fi de la civilització occidental, com a mínim. Ves per on, Orwell tenia tota la raó, i això que era comunista, o trotskista, o indú o ves a saber què.

Qui hauria dit que quatre vaques boges haurien d'organitzar tant d'enrenou.

★
CJC

Joventut Comunista

revolució

Av. Portal de l'Àngel 42, 2on
08002 Barcelona. Tel. 318 45 50

Coordinació: Raül

Consell de Redacció: Maite Magnién (Solidaritat,
Distribució i Venda), Àlex, Ignasi Duarte (Cultura).

Maquetació i disseny: Juan Ibáñez

Col·laboradors: Hector Lou, David Fernández, Rafa.